

Esquerra intenta superar els marejos del Dragon Khan

El final del procés del debat i aprovació de l'Estatut de Catalunya ha acabat d'una de les maneres més negatives per a Esquerra: les tensions permanents al tripartit –batejades com un Dragon Khan per l'exconseller republicà, Joan Carretro– que van acabar amb l'expulsió de la formació de l'executiu català, i l'aprovació d'un Estatut per sota de les expectatives dels republicans.

Els estira-i-arroña a què ha estat sotmesa la trajectòria de la formació han socarrimat les bases del partit independentista i han deixat en fora de joc la direcció de la formació. Afegit als problemes interns, Esquerra ha d'afrontar un desgast de la seva imatge pública producte de les tensions permanents del tripartit i dels efectes del resultat del referèndum sobre el seu electorat.

La percepció de partit de la militància d'Esquerra és que les concessions fetes a Catalunya –dins de l'executiu per facilitar l'entesa amb el PSC– i a Madrid –amb els suports parlamentaris al Congrés de diputats al PSOE– no han servit per a obtenir suficients rèdits polítics i han posat en dubte l'estratègia de la formació. L'entesa amb el socialisme espanyol per a reformar l'estat cap a estructures federals no els ha funcionat.

Tot això fa que, a les portes d'un nou cycle electoral, que començarà amb les autonòmiques de Catalunya, probablement el 22 d'octubre, la formació independentista es trobi en ple procés de replantejaments estratègics, debats i reunions més o menys secretes, per redefinir tàctiques i negociacions per trobar l'equilibri entre les diverses sensibilitats del partit.

De fet, aquesta setmana ha començat amb un tancament de dos dies, dilluns i dimarts, de l'executiva republicana que ha de servir per a traçar les estratègies polítiques i fixar els equilibris interns per encarar les eleccions catalanes.

L'opció del tàndem. El procés de decisió del posicionament pel no al refe-

La direcció d'Esquerra ha començat a fer els primers moviments per refer-se de les sotragades viscudes els darrers mesos i que van culminar amb un resultat del referèndum advers als seus interessos.

rèndum de l'Estatut de Catalunya va deixar la direcció d'ERC descol·locada. Tot i que la decisió de les bases no era un qüestionament directe a la direcció republicana, sí que va significar una certa desautorització pública de la cúpula republicana, que defensava el vot "nul polític" per comptes del no.

Al sotrac s'hi ha d'afegir el desgast que entre alguns sectors de la militància d'ERC ha patit el lideratge del president de la formació, Josep-Lluís Carod-Revira. Unes veus crítiques que, a poc a

poc, també han anat generalitzant el seu descontentament amb les decisions preses per la direcció en els darrers temps.

En aquest marc cal situar l'episodi del manifest impulsat per l'exconseller d'Esquerra, Joan Carretaro, en el qual es demana un replantejament estratègic de la formació i la celebració d'un congrés extraordinari. Aquesta opció, però, ha quedat pràcticament descartada, donat el poc suport que la proposta ha obtingut entre la militància. Però en la cúpula d'Esquerra hi ha una percepció pràcticament unànime. Consideren que, tot i ser comprensible un cert desencís entre la militància, per com li han anat les coses al partit independentista durant els darrers mesos, la celebració d'un congrés extraordinari a les portes d'una campanya electoral és un suïcidi polític a banda de ser gairebé materialment impossible organitzar-lo amb un cert èxit.

Tot i això, la formació es replanteja les fórmules per afrontar les properes eleccions i intentar redreçar el desgast de la formació, producte del fracàs del tripartit.

De moment, comença a prendre força la possibilitat de repetir la fórmula que Esquerra va aplicar en les passades eleccions legislatives espanyoles, això és, un tàndem entre el president del par-

tit, Josep-Lluís Carod-Rovira, com a cap de llista, i amb el secretari general, Joan Puigcercós, com a número dos. Aquesta opció, però, implica un replantejament de les funcions de cada un dels dirigents en el marc de la política catalana. Si finalment opta per aquesta fórmula, ERC també hauria de redefinir els protagonistes de la política a Madrid, si veritablement Puigcercós canvia la seva activitat a la capital de l'estat per la de Barcelona.

En tot aquest procés de redefinició de funcions, la direcció d'Esquerra també aposta per reforçar el paper de dirigents de la formació que tradicionalment mai s'han enquadrat en cap dels dos sectors tradicionals, els propers al president de la formació o l'anomenat aparell, proper al secretari general. Així, dirigents com Joan Ridaó, portaveu del grup parlamentari d'ERC, que ha agafat protagonisme en el procés de negociació de l'Estatut, podria tenir més pes polític, sigui a Madrid, com alguns han apuntat dins la formació, o en possibles càrrecs polítics de gestió, si arriba el cas. També Jordi Portabella, alcaldable d'ERC a Barcelona, podria agafar més relleu polític.

Tot i així, les pugnes entre sectors dins la formació seran encara visibles, especialment en algunes comarques liderades per dirigents propers a Carod-Rovira. Això fa que dirigents com Ernest Benach, actual president del Parlament, Josep Bargalló o Joan Balcells puguin trobar candidats alternatius en les seves federacions, en el procés d'elaboració de les llistes electorals republicanes.

Quant a estratègia, la direcció d'Esquerra es planteja recuperar la "centralitat política", defugint el terme de l'equidistància. Intentarà reivindicar l'espai d'"esquerra nacional" i de formació garant dels plantejaments més ambiciosos, nacionals i socials, per desplegar el nou Estatut. Una de les incògnites, segons un dirigent de la formació, és la capacitat que tindrà Esquerra de col·locar aquest missatge en un moment de màxima polarització entre el PSOE i el PP, en un electorat, com el català, molt sensible als estirabots dels populars, d'una banda, i entre la polarització que es pugui produir entre el candidat de CiU, Artur Mas, i el del PSC, José Montilla, si finalment és el cas.

Enric Rimbau

6è
Premi
de PERIODISME
d'INVESTIGACIÓ

RAMON
Barnils

è

La dotació del premi serà de 3.333 euros.
Els treballs, inèdits i escrits en català hauran de presentar-se al setmanari **EL TEMPS** abans del 30 de setembre de 2006 per correu ordinari:
Avd. Baró de Càrcer, 37. 1er, 1a, 46001 València
o per correu electronic: premi.barnils@eltemps.net

L'obra guanyadora serà publicada al setmanari **EL TEMPS**

El premi es farà públic durant el sopar de lliurament dels XV Premis Octubre que tindrà lloc a València el 28 d'octubre de 2006

Per a més informació:
Av. Baró de Carcer, 37, 1r, 1a.
46001 València
Tel. 963 535 100
Fax 963 534 569
premi.barnils@eltemps.net
www.eltemps.net